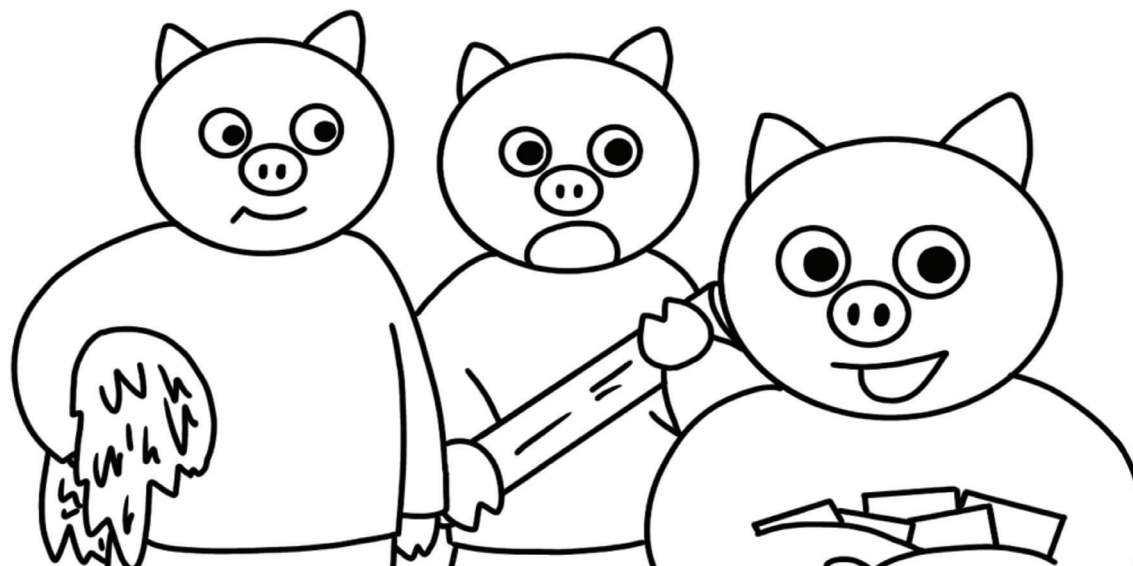
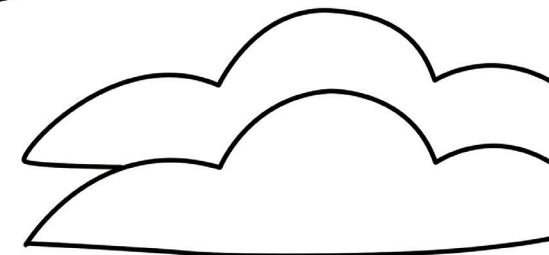
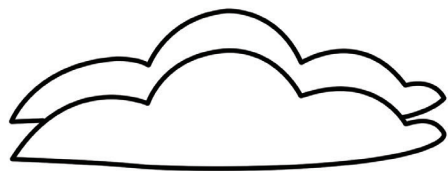

កូនជ្រូកទាំងបី

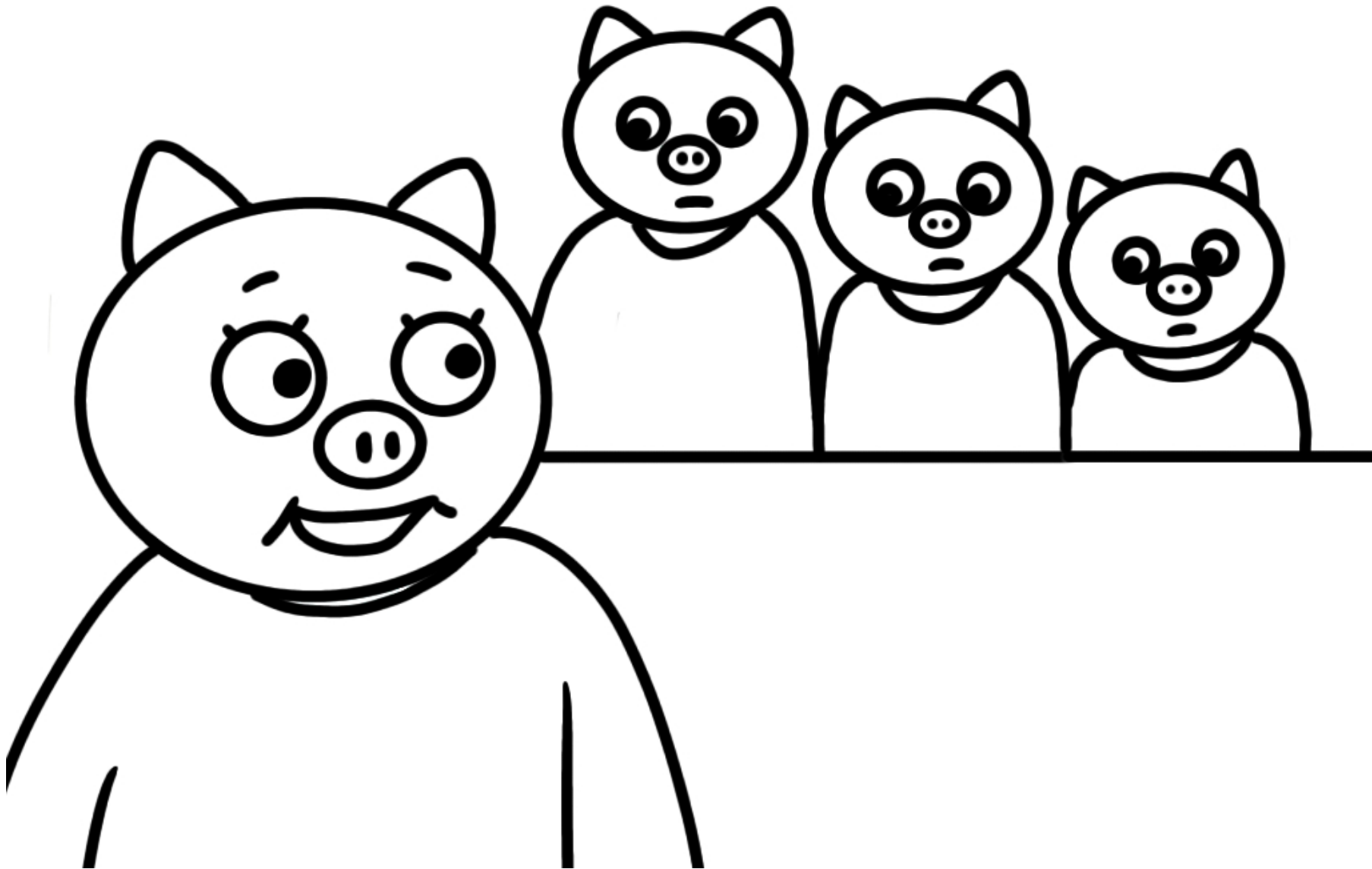
Three little pigs

កែសម្រួលដោយ **TUKTUK**
រូបភាពដោយ និស្សិតនៃសាកលវិទ្យាល័យ
Seinan Jo Gakuin ប្រទេសជប៉ុន

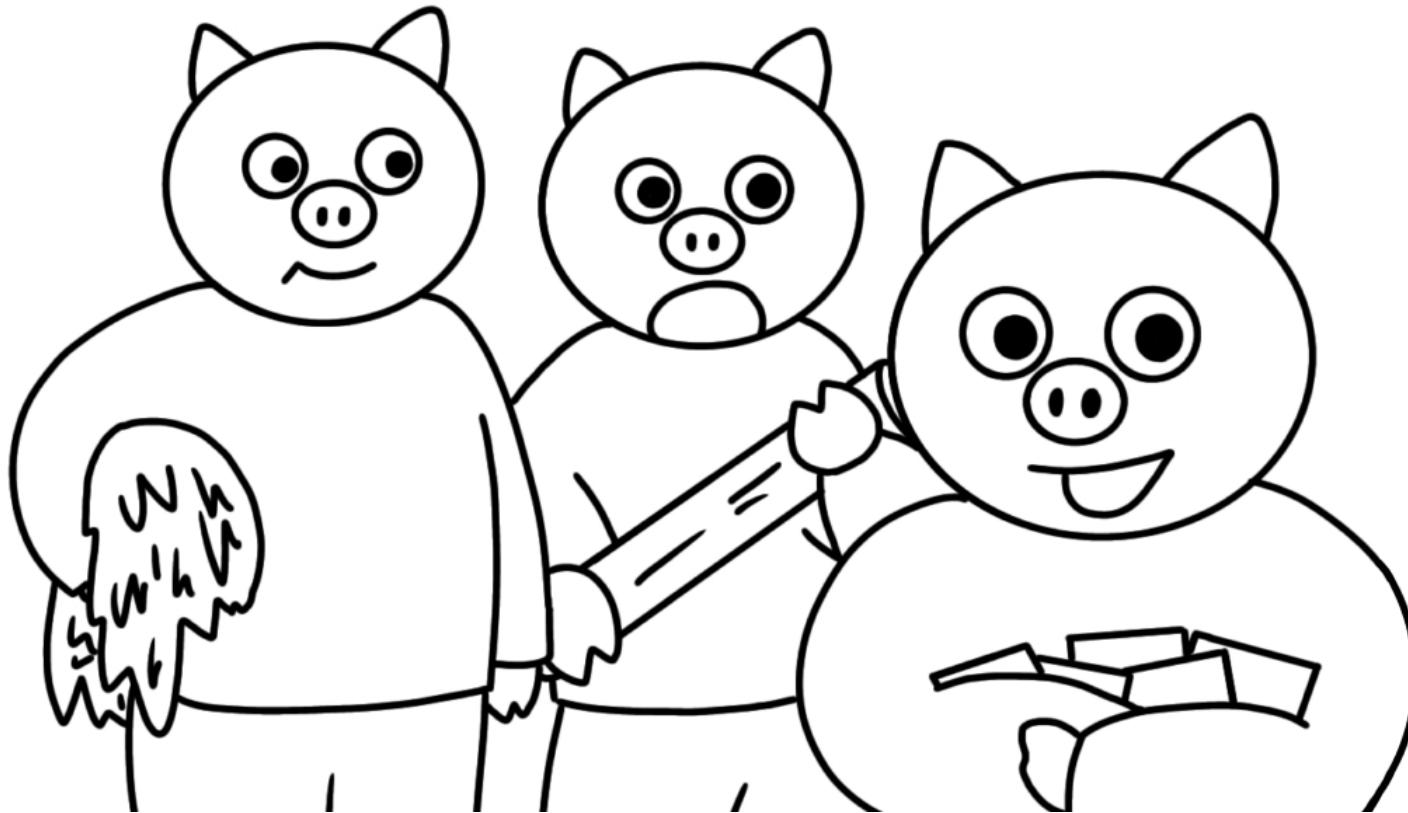

សូមស្កេនQR Code

« កូនសម្លាញ់ទាំងបី ឥឡូវកូនធំៗអស់ហើយកូនៗ(ត្រូវ)រស់នៅដោយខ្លួនឯង
ព្រោះម៉ែមិនអាចចិញ្ចឹមកូនៗទាំងបីបានទៀតនោះទេ។ម៉ែនឹងឱ្យប្រាក់ខ្លះដល់កូនៗ
ដើម្បីធ្វើដំណើរតាមផ្លូវទៅរកកន្លែងសង់ផ្ទះរស់នៅដោយខ្លួនឯង » ម៉ែនិយាយ។

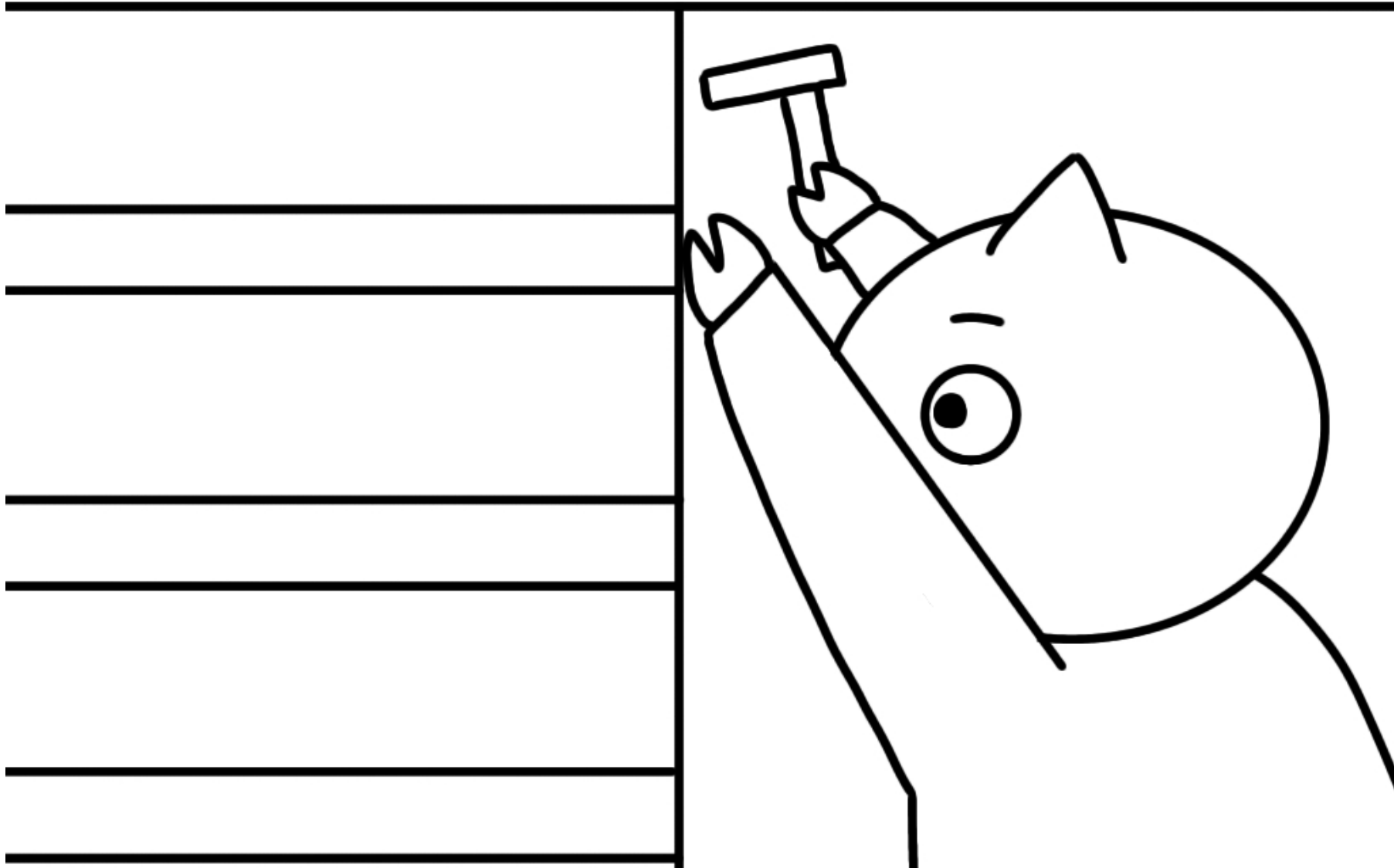

« បាទ! ម៉ែ » កូនជ្រូកទាំងបីឆ្លើយ។

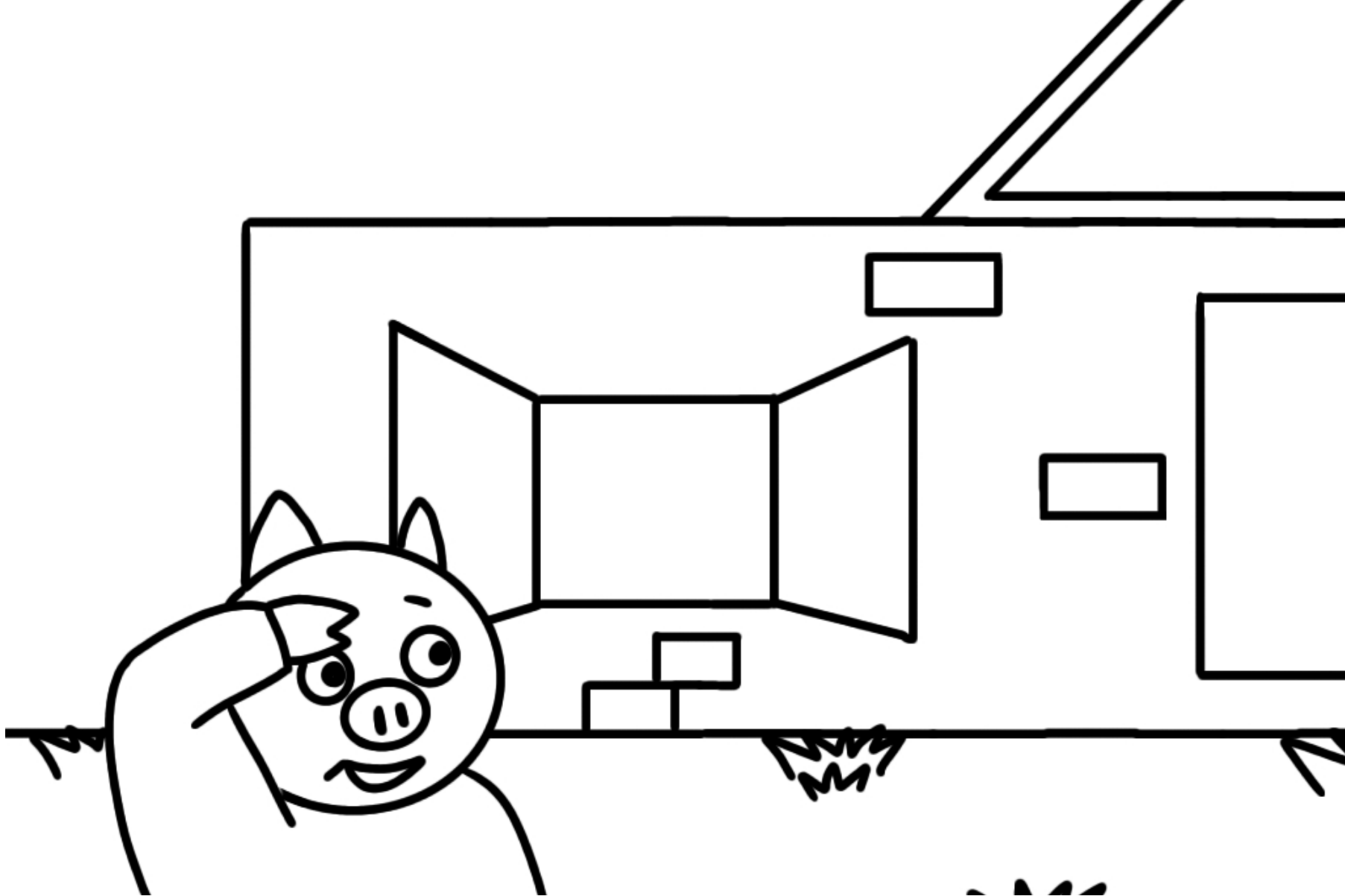
កូនជ្រូកទីមួយនិងទីពីរបានសម្រេចចិត្តរស់នៅបែកគ្នា ប៉ុន្តែកូនជ្រូកទីបីមិនសប្បាយចិត្តទេ
ព្រោះវាគិតថា ការរស់នៅដុំគ្នាគឺជាសាមគ្គីភាពដ៏រឹងមាំនិងមានសុវត្ថិភាព។

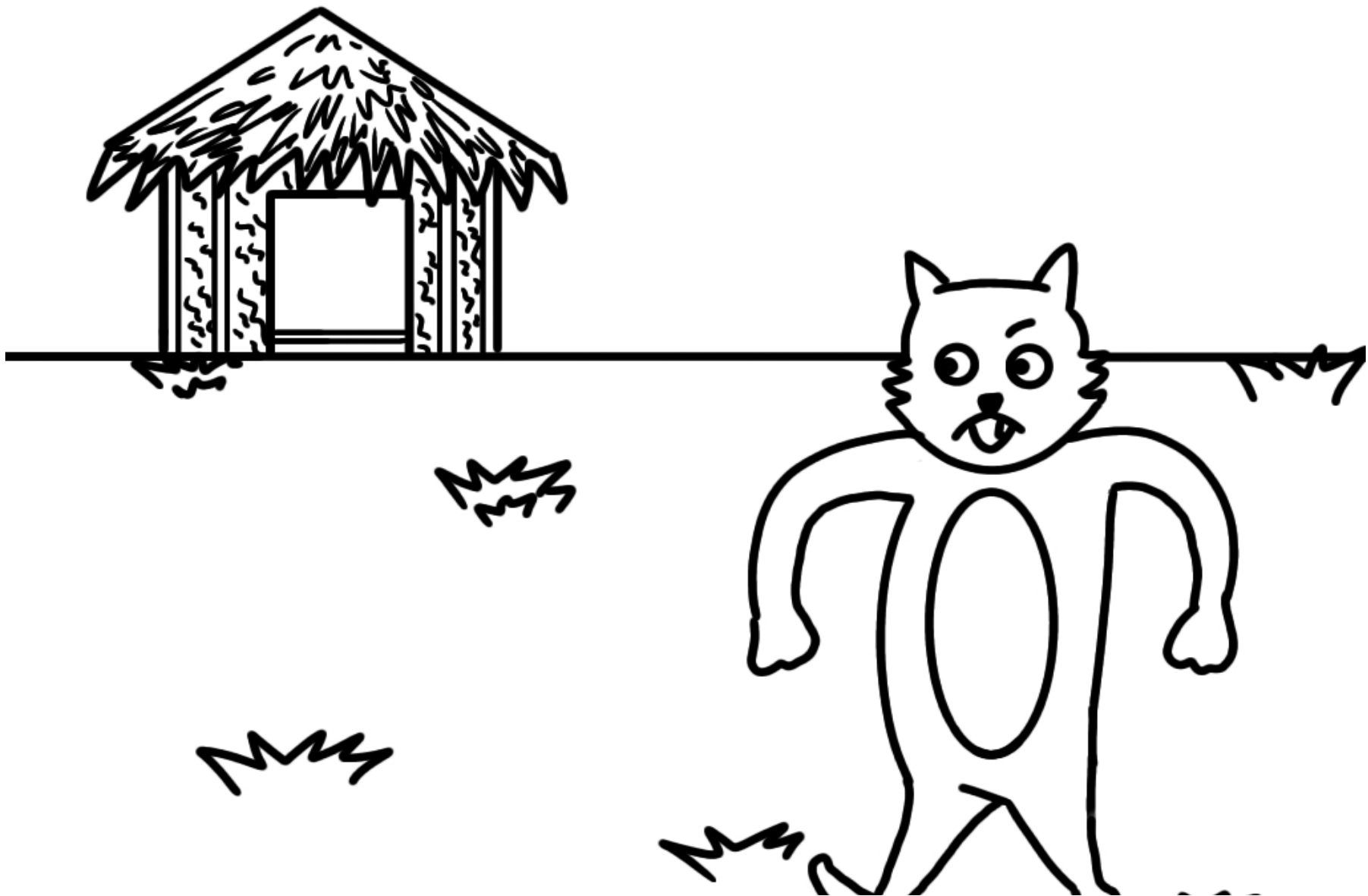
ថ្ងៃបន្ទាប់ កូនជ្រូកទាំងបីចាប់ផ្តើមស្វែងរកទីញ្ញត្តិធាតុដើមនិងបោះទីតាំងសង់ផ្ទះរៀងៗខ្លួន។
កូនជ្រូកទីមួយបានសង់ផ្ទះពីចំបើង ព្រោះគិតថា អាចសន្សំប្រាក់បានខ្លះនិងងាយស្រួលសង់ឡើងវិញ។
វាបានសង់ផ្ទះរួចមុនគេ ហើយគិតថា ខ្លួនជាកូនជ្រូកដ៏លឿន។

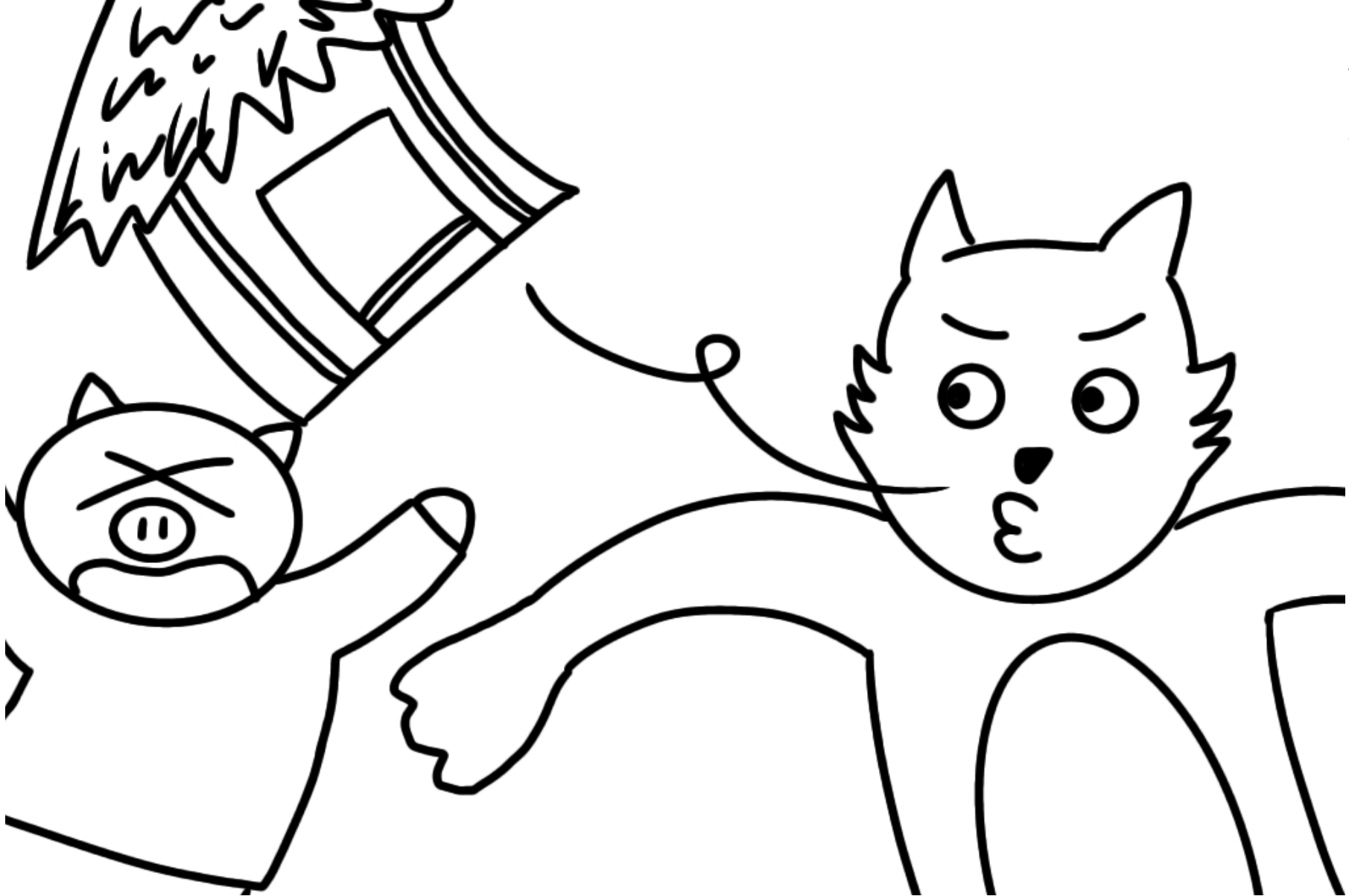
កូនជ្រូកទីពីរសង់ផ្ទះអំពីឈើ ព្រោះផ្ទះឈើត្រជាក់និងសង់រលំប្រាកដថា
 វាក៏តែថា ហេតុអ្វីបានជាកូនជ្រូកទីមួយសង់ផ្ទះលឿនម្ល៉េះ?
 ផ្ទះឈើរបស់វាវិសាមញ្ញជាងផ្ទះកូនជ្រូកទីមួយដែលសង់ពីចំបើង។

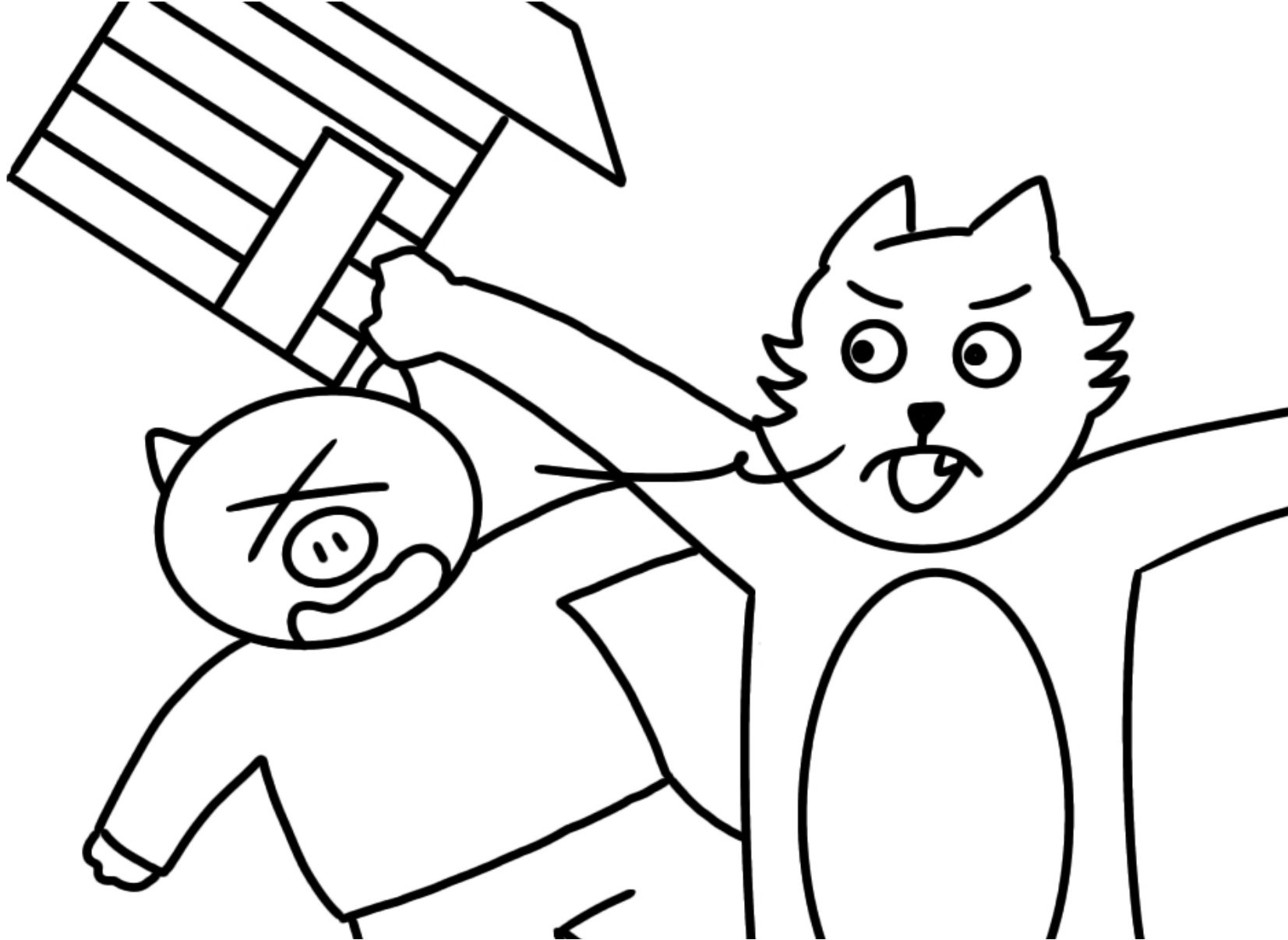
ចំណែកកូនជ្រូកទីបីគិតថា (ត្រូវតែសង់ផ្ទះរឹងមាំមួយអំពីថ្ម ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាព ទោះបីជាចំណាយពេលវេលាខ្លះ
 និងត្រូវដេកលើដីស៊ីនក៏ដោយ។ បង្អស់របស់វាបានសង់ផ្ទះរួចមុន ហើយបានលើចំណីកឡិកូនជ្រូកទីបី។
 កូនជ្រូកទីបីមិនខ្វល់ នៅតែបន្តសង់ផ្ទះរបស់វាដដែល។

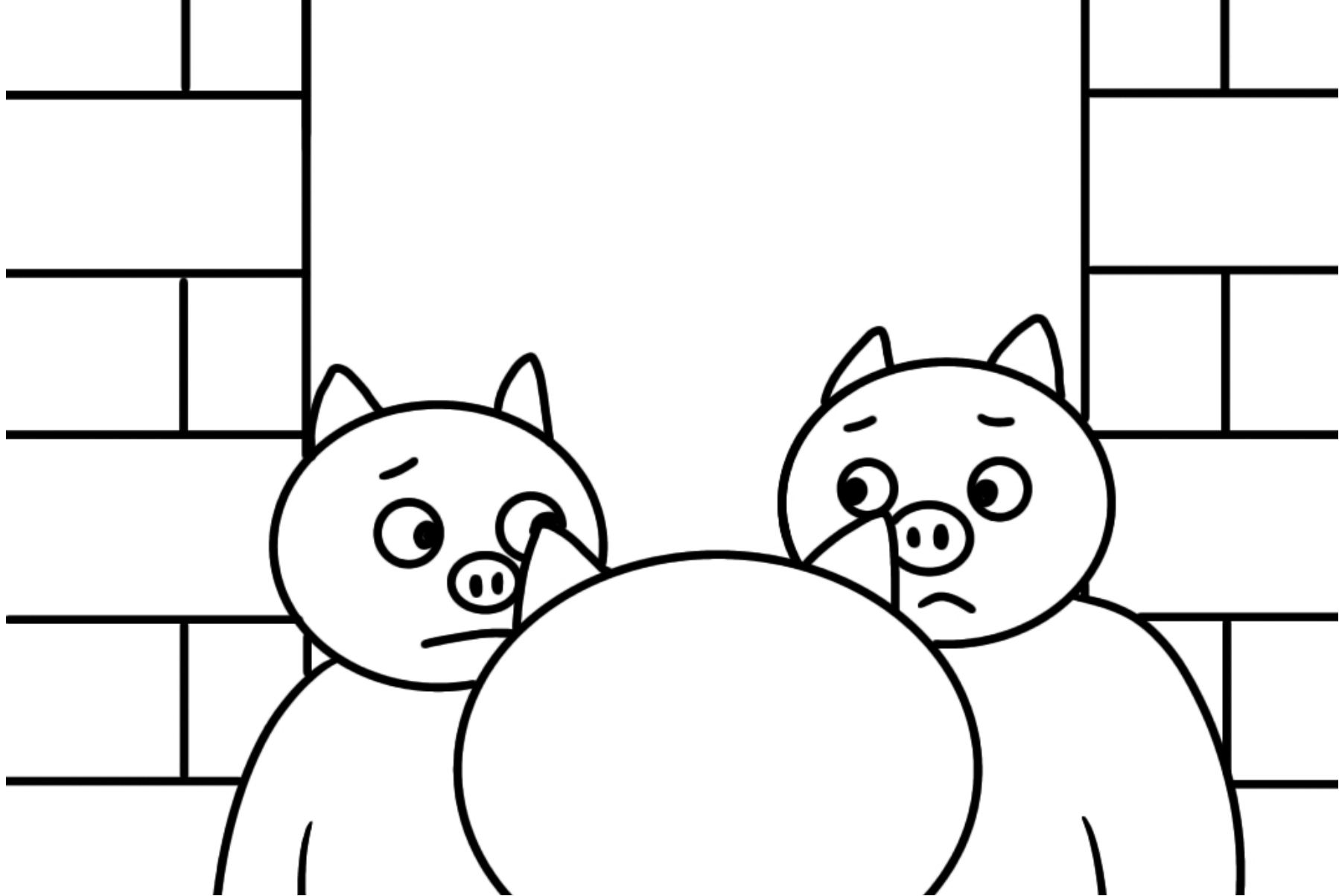
ច្រើនថ្ងៃកន្លងផុតទៅ កូនជ្រូកទាំងបីរស់នៅយ៉ាងសុខសាន្ត។
ថ្ងៃមួយ ឆ្កែចកយឺញកូនជ្រូកទាំងបី ហើយវាសិយាយ « អូ! កូនជ្រូកនោះមើលទៅក្លាឱ្យចង់ស៊ីដល់ហើយ
ខ្ញុំចង់ស៊ីពួកវាជាអាហារ។ខ្ញុំឃ្លាន! ឃ្លានខ្លាំងណាស់! »

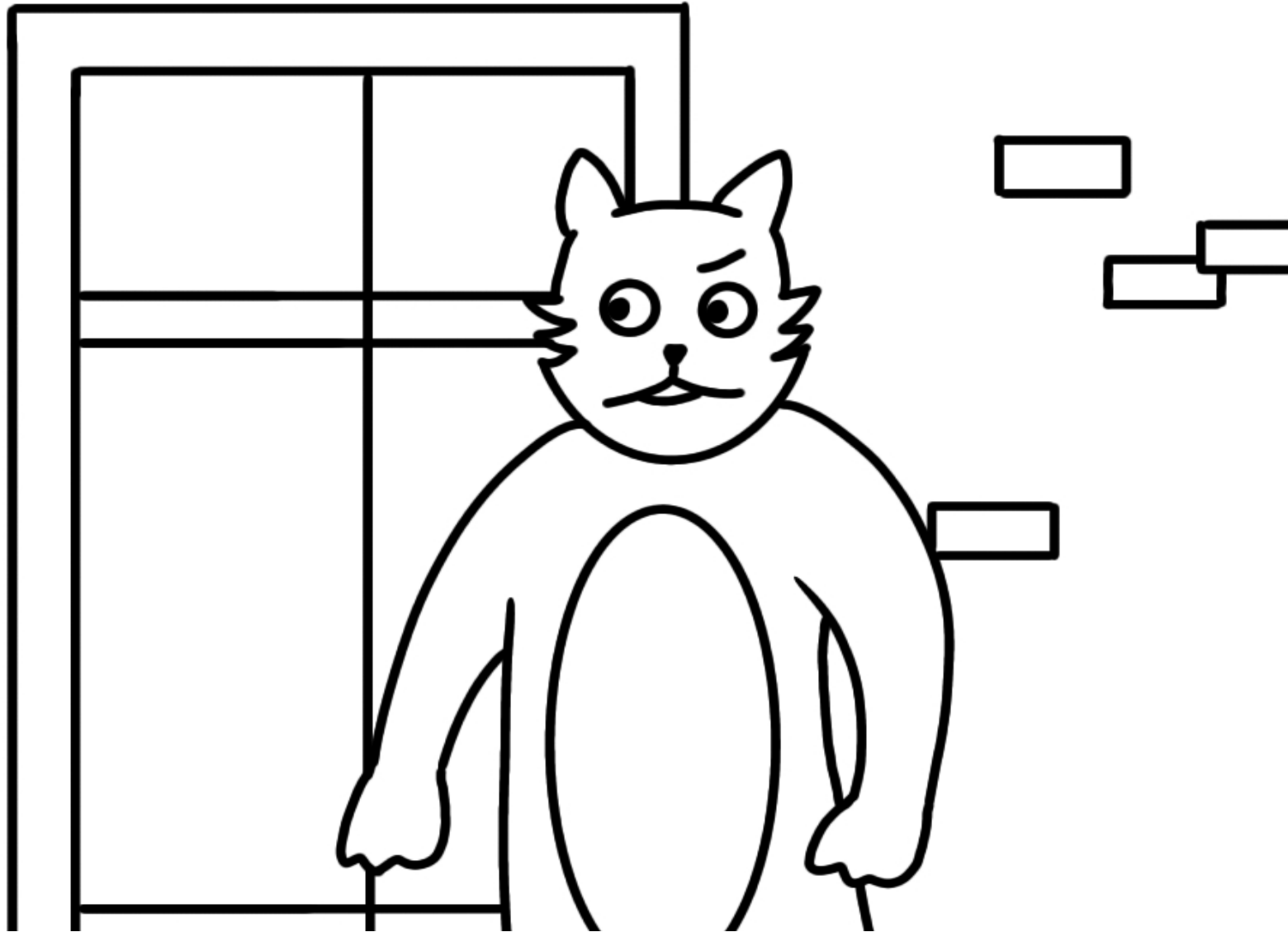
ឆ្កែចចកបានកោះទ្វារផ្ទះកូនជ្រូកទីមួយ « បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! » ដើម្បីសុំចូលក្នុងផ្ទះ តែកូនជ្រូកមិនព្រម។
កូនជ្រូកទីមួយនិយាយ « មុខឯងអាត្រក់ណាស់ មានរោមពេញមុខ ចង្អុលដៃៗក្លាឱ្យខ្លាច គាប់ចេញទៅ »។
ឆ្កែចចកខឹងក៏បានបឺតខ្យល់ចូលពេញពោះ ហើយផ្លុំផ្ទះរបស់កូនជ្រូកទីមួយបើកក្លានសល់។

កូនជ្រូកទីមួយក៏រៀបចំលក់ក្នុងផ្ទះឈើរបស់កូនជ្រូកទីពីរ។
 ឆ្កែចកបានកោះទ្វារផ្ទះកូនជ្រូកទីពីរ « បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! » ដើម្បីសុំចូលក្នុងផ្ទះ តែកូនជ្រូកមិនព្រម។
 កូនជ្រូកទីពីរនិយាយ « មុខឯងអាត្រក់ណាស់ មានរោមពេញមុខ ចង្អុលដឹងៗក្លាឱ្យខ្លាច គាប់ចេញទៅ »។
 ឆ្កែចកខឹងក៏បានបឺតខ្យល់ចូលពេញពោះ ហើយផ្អើលឆ្លុះឈើរបស់កូនជ្រូកទីពីរប៉ើកក្នានសល់។

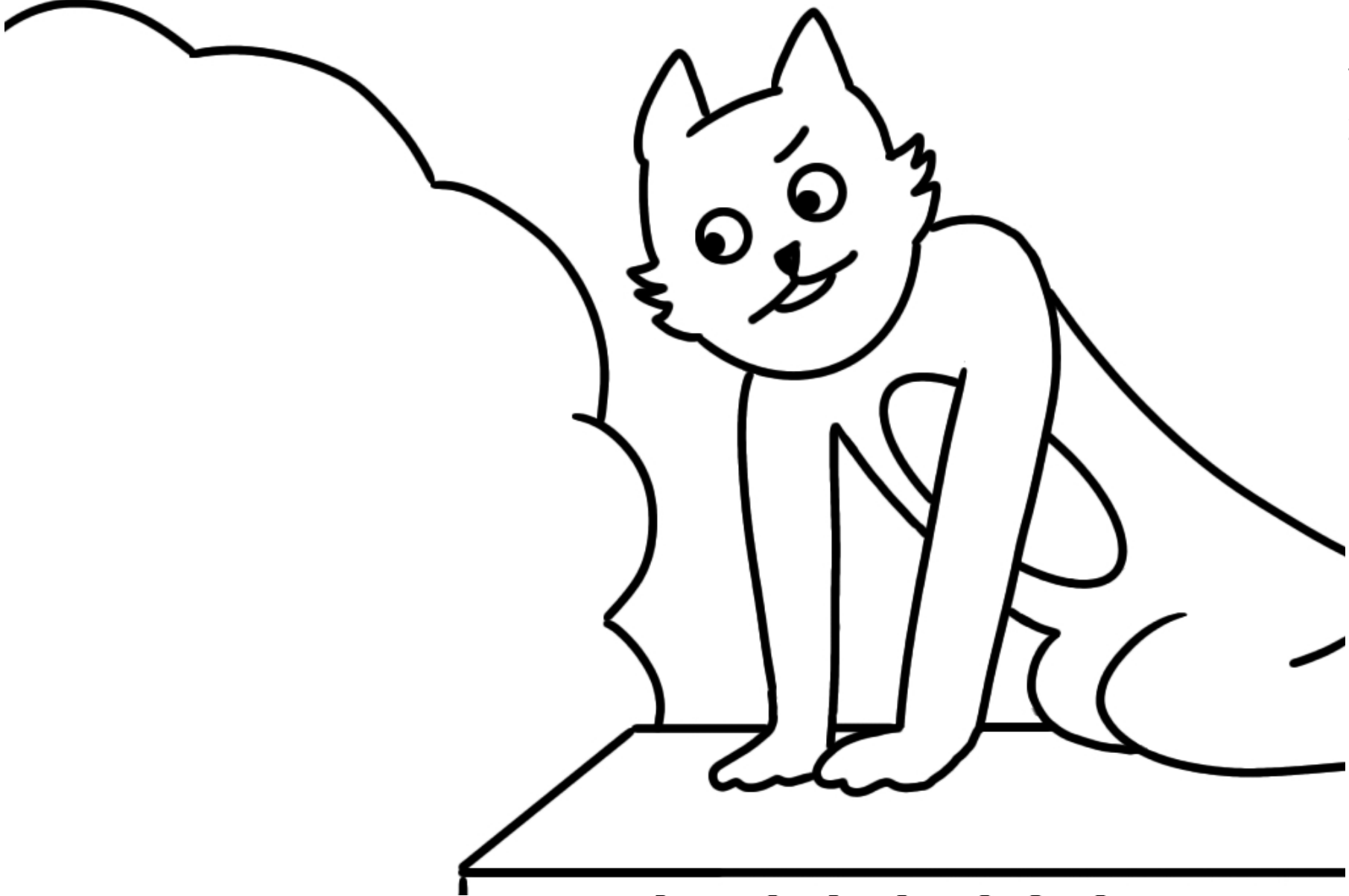
កូនជ្រូកទីមួយនិងកូនជ្រូកទីពីរបានរត់យ៉ាងលឿនចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់កូនជ្រូកទីបី។
កូនជ្រូកទីបីសួរ « តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង ហេតុអ្វីបានជាបងៗភ័យខ្លាំងម្ល៉េះ? »
« ឆ្កែចចកបានផ្លិចផ្ទះរបស់ពួកយើងហើយ វានឹងមកផ្លិចផ្ទះរបស់យើងវិញដែរហើយ »។
« អូ! កុំបារម្ភណ៍អីបងៗ ឆ្កែចចកមិនអាចផ្លិចផ្ទះរបស់ខ្ញុំបានទេ »។

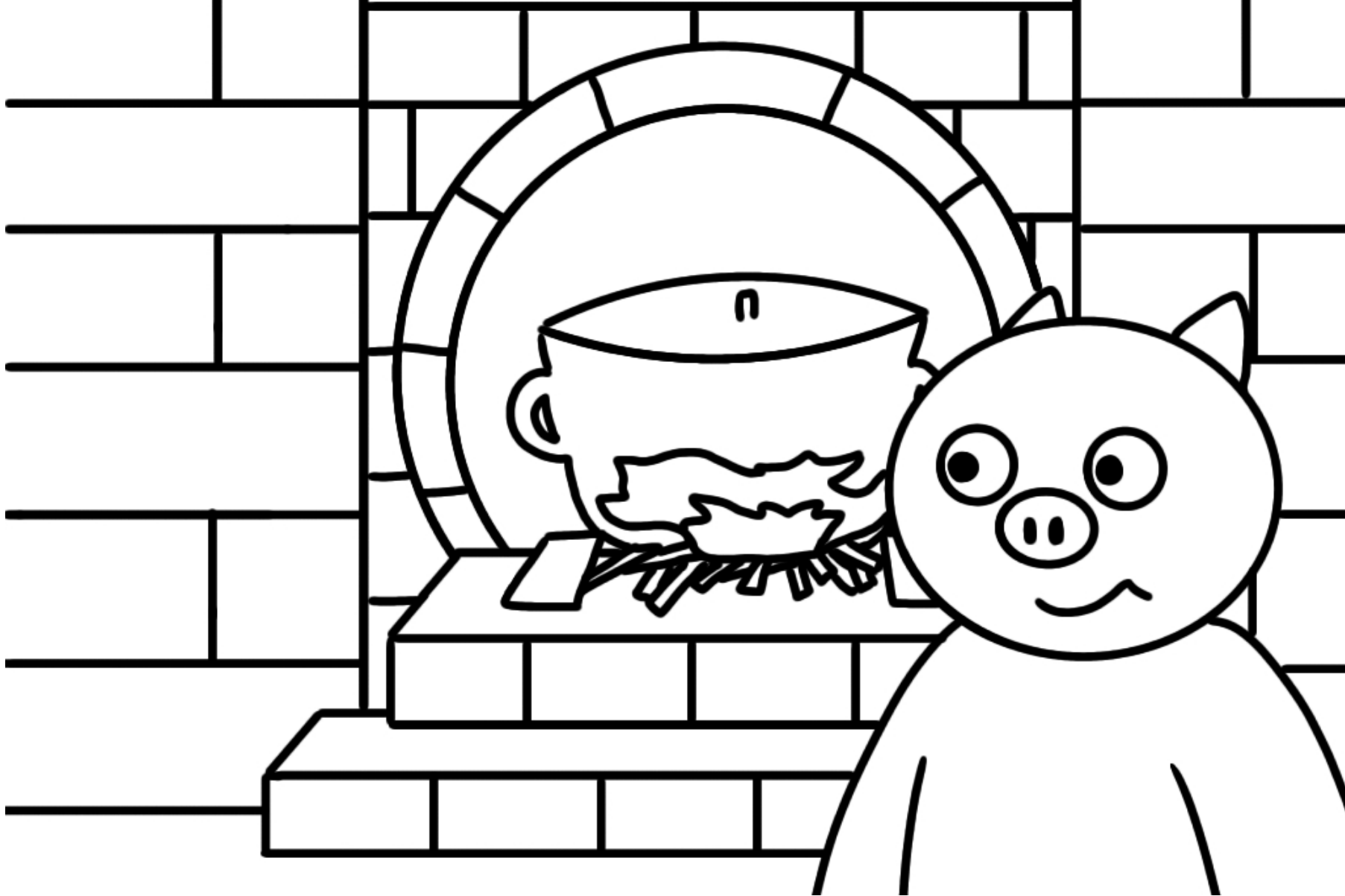
ឆ្កែចបកបានកោះទ្វារផ្ទះកូនជួនថ្នាំថ្មី « បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! បើកទ្វារ! »

ឆ្កែចបកផ្អើល រត់បុកទ្វារដង រហូតវាអស់កម្លាំង នៅតែមិនបើក ព្រោះកូនជួនទាំងបីបានឈរទប់ទ្វារយ៉ាងស្មារហប់។

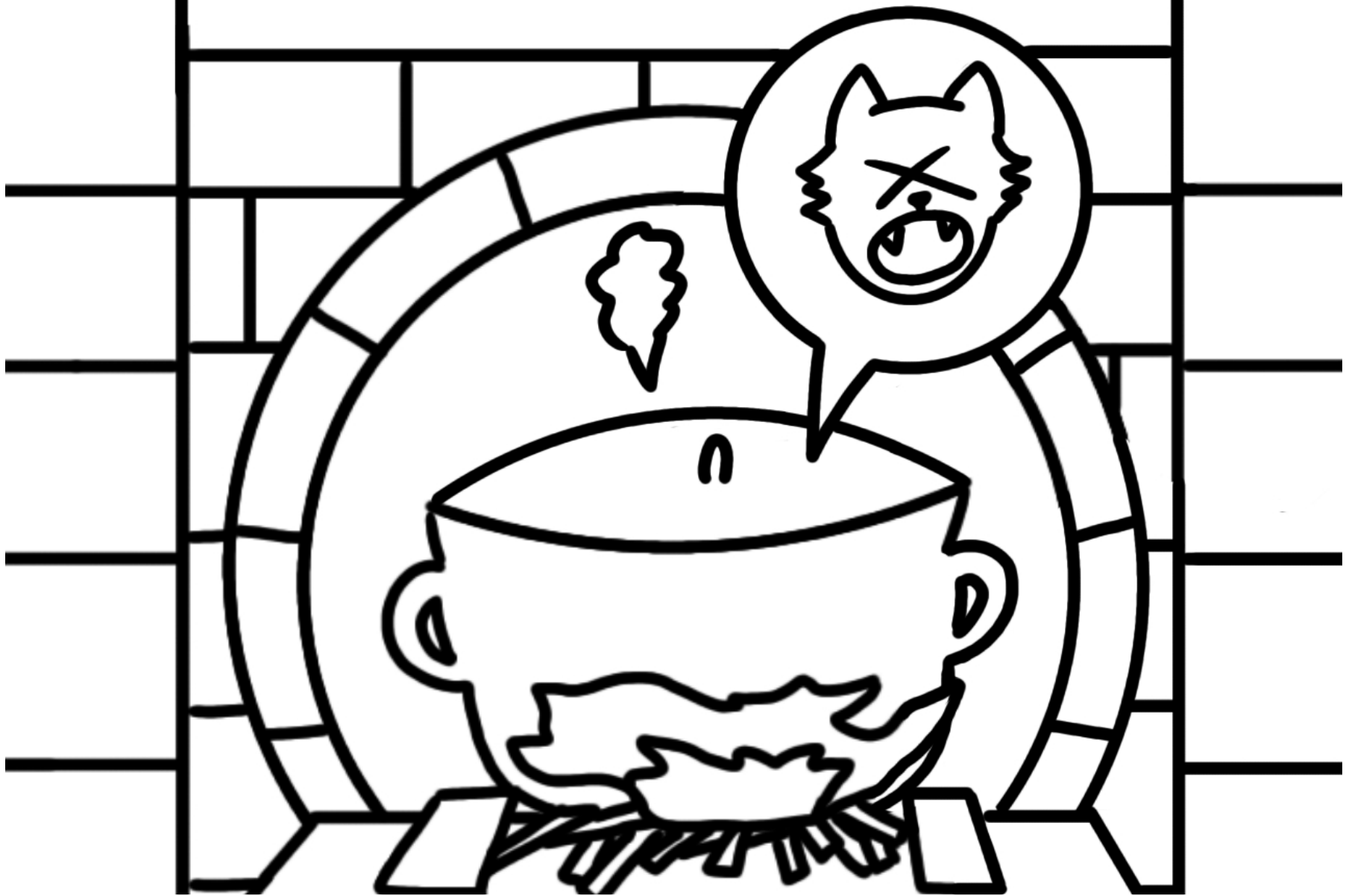
« អូ! ខ្ញុំនឹងរកមធ្យោបាយ ដើម្បីលឿនក្នុងឱ្យទាល់តែបាន »។

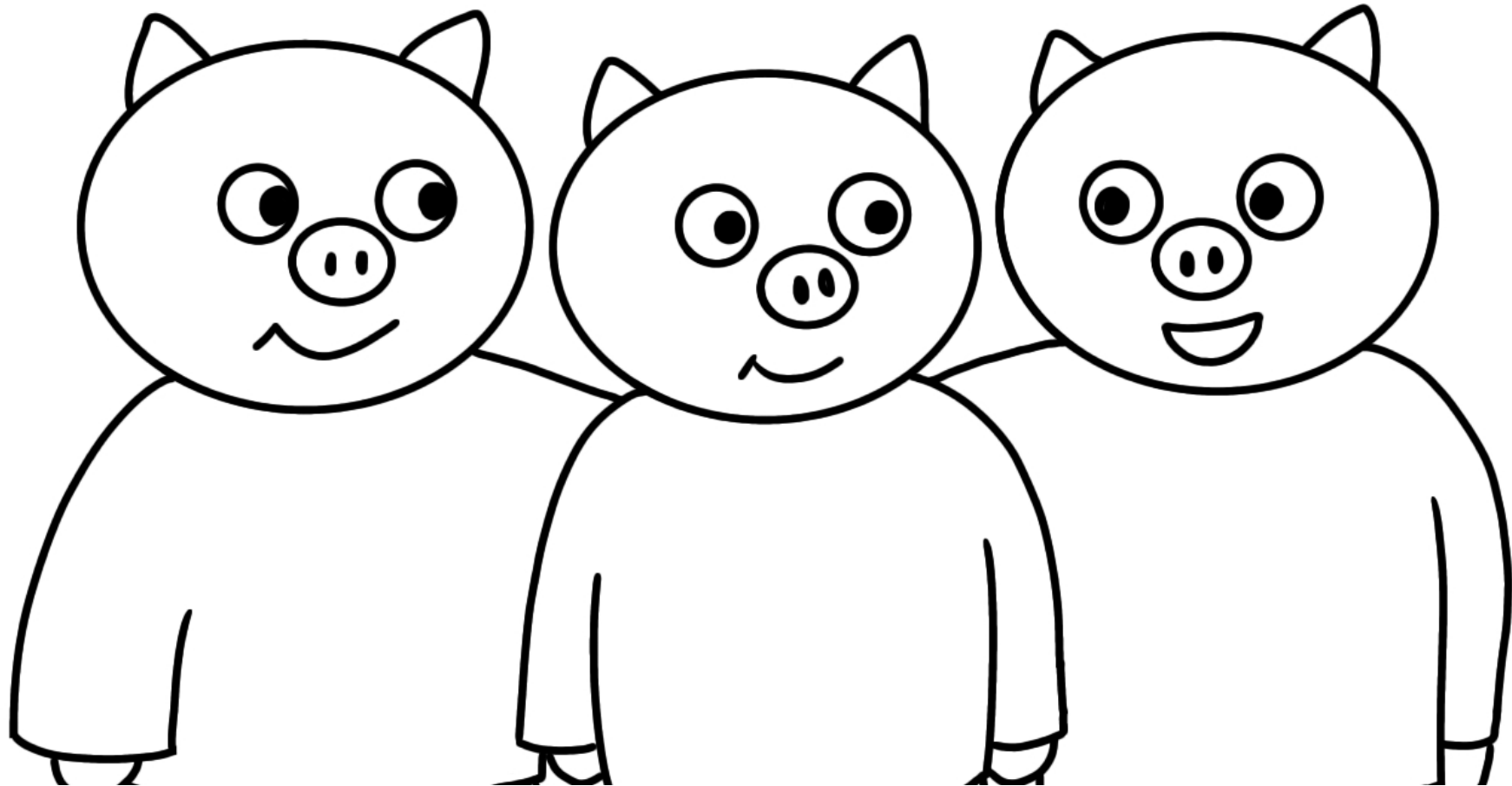
ឆ្កែចក់ឡើងលើដំបូលផ្ទះចូលតាមបំពង់ផ្លែឆ្កែ។
ចំណែកកូន(ជួរទាំងបី)បានពិភាក្សាគ្នា តើពួកគេធ្វើដូចម្តេច?

កូនជ្រូកទីបីនិយាយ « ខ្ញុំនឹងដុតឆ្អឹងដាំទឹក ដើម្បីឱ្យឆ្អែចចកធ្លាក់មក »។

ឆ្អែចចកបាឆរំកិលចូលតាមបំពង់ផ្សែងម្តងបន្តិចៗ ក៏រអិលធ្លាក់ចូលក្នុងឆ្នាំងទឹកក្តៅរលាកស្លាប់បាត់ទៅ។

កូនជ្រូកទីមួយនិយាយ « អរគុណប្អូនដែលបានជួយបង ឮកយើង(ត្រូវតែសាមគ្គីគ្នាទើបរីងមាំ »។
រីឯកូនជ្រូកទីពីរ « មែនហើយ! បើគ្មានឯង បងក្លាយជាចំណីឆ្កែចកបាត់ទៅហើយ »។
ការចេះជួយគ្នាក្នុងក្រាមនរោសន្ត គឺជាសាមគ្គីភាពដ៏រឹងមាំ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក
កូនជ្រូកទាំងបីក៏រស់នៅជាមួយគ្នាយ៉ាងមានកិត្តិសុខ។